

**SUPERIOR COURT OF JUSTICE
CIVIL**

BETWEEN

Gana Kiritharan

Plaintiff

and

TD Canada Trust

Defendant

AFFIDAVIT OF DOCUMENT 12 CIVIL

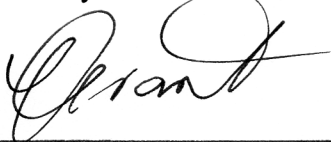
**(COMMUNICATIONS MADE BETWEEN
GANA KIRITHARAN AND MR. JOHN MAHENDRAN)**

I, Gana Kiritharan, of City of Toronto, of Province of Ontario, the Plaintiff in this action,

MAKE OATH AND SAY AS FOLLOWS:

1. Around November 2008, I made a communication with Mr. John Mahendran who is the author and director of the film Aanivaer, to verify my believe that the story of the movie is based on events happened in my personal and public life and may be an informal recognition for my contribution I made for Sri Lankan Tamil community.
2. During a Telephone communication made between me and Mr. John Mahendran on 28th of November 2008 and in a Email received from Mr. John Mahendran on 29th of November 2008, Mr. John Mahendran informed me that:
 - a. He does not even remember meeting me anywhere.
 - b. Aanivaer is not my real life story.
3. He also advised me that It will be problematic for me if I start claiming AANIVAER is my real life story which is not true and advised me to refrain from attaching my name in anyway to AANIVAER which may cause more trouble for me. (Copy of the Email Received from Mr. John Mahendran attached with this affidavit.)

SWORN Before Me at the
City of Toronto, Province of Ontario
This 1st Day of December 2008

*A Commissioner for Taking
Affidavits, etc.*

Signature of Plaintiff

Gana Kiritharan

From: roshan john [johnroshan@yahoo.com]
Sent: Saturday, November 29, 2008 11:01 PM
To: Gana Kiritharan
Subject: aanivaer john

Sir,

It was quite shocking how you assumed that AANIVAER is your real life story. I dont even remember meeting you anywhere.

And it will be bad for people who really worked hard day and night with me for AANIVAER if i am to make someone part of AANIVAER whom i dont even know.

And **AANIVAER** was not about one person but about whole **TAMILEEZHAM** people.

As far as my interviews in many Websites, International radios, and in my book i have clearly stated how Aanivaer was formed and made as a movie.

It will be problematic for you if you start claiming AANIVAER is your real life story which is not true.

And as far i enquired my contacts in Kilinochi nobody is aware of you.

So kindly refrain from attaching your name in anyway to AANIVAER which may cause more trouble to you.

Wish and pray God that you are cleared of your problems.

Thanks

john

(Short Title of Proceedings)

Court File No:

KIRITHARAN VS TD CANADA TRUST

07 – CV – 341987PD 2

<p>SUPERIOR COURT OF JUSTICE</p> <p>CIVIL</p> <p>393 University Ave – 10th Fl</p> <p>Toronto ON M5G 1E6 .</p> <p>Proceeding commenced at Toronto</p>	<p>AFFIDAVIT OF DOCUMENT 12 CIVIL</p>	<p>(Name, Address & Telephone Number of Party)</p> <p>Gana Kiritharan</p> <p>307 – 10 StoneHill Court</p> <p>Scarborough ON M1W 2X8</p> <p>TEL: 416 – 820 8581</p>
---	--	--

GANA KIRITHARAN

"Providing Customers with Quality Information."

P. O. Box 9 2 2 9 6,
2900 Warden Avenue
Scarborough ON M1W 3Y9
CANADA

Tel: 416 820 8581
Email: kirithara@gkiri.com
Web: www.gkiri.com

நான் ஏன் ஆணிவேர் திரைப்படத்தின் கதை எனது கதை என உரிமை கோரினேன்.

நான் 2005 – 2006 வன்னி பகுதிக்கு சென்று இருந்த போது தமிழீழ தேசிய தலமையிடம் வைத்த வேண்டுகோள்களில் ஒன்று தமிழீழ மக்களுக்கான எனது பங்களிப்புகள் வெளிப்படையாக பாராட்ட படவேண்டும் என்பது. இது தொடர்பாக எனக்கு உரியவர்களிடம் இருந்து எந்த பதிலும் கிடைக்கவில்லை. ஆனால் தென்னிந்தியாவில் இருந்து வந்த ஓர் திரைபட குழுவின் நான் தங்கி இருந்த வைத்தியசாலையில் எனது நடவடிக்கைகளை ஒளி பதிவு செய்வதை அவதானித்து இருந்தேன். எனது அவதானம் மற்றும் ரூபகத்தில் இருந்து நடைபொற்ற சம்பவங்கள் இவைதான். ஒரு நாள் நான் தங்கி இருந்த மருத்துவமனை வளாகத்தில் புகையூட்ட பட்ட கண்ணாடியுடன் கூடிய வெள்ளை நிற வாகனம் ஒன்று தரித்து நிற்பதை பார்த்தேன். அருகில் இருந்த மருத்துவ கல்லூரி மாணவர்களிடம் வினாவிய போது, அது நிதர்சனம் பிரிவுக்கு சொந்தமான வாகனம். ஏதோ திரைபட ஒளிபதிவு தொடர்பாக வந்து உள்ளதாக கூறினார்கள். ஓர் இரு நாட்களின் பின்னர் நான் எனது காலை ஆகாரத்தை முடித்து விட்டு மருத்துவ மனை விடுதியில் இருந்து மருத்துவமனை போகும் போது ஓர் ஒல்லியான உயர்ந்த நபர் தனிமையில் நிற்பதையும் யாரையோ எதிர்பார்த்து காத்து இருப்பதையும் உணர்ந்தேன், ஆனால் அவர் என்னைதான் எண்ணி இருந்ததாக நான் நினைத்து இருக்கவில்லை.

அடுத்த நாள் நடந்த சம்பவங்கள் சற்று தெளிவானவை. நான் எனது காலை ஆகாரத்தை முடித்து விட்டு மருத்துவமனை போகும் போது ஓர் இளம் பெண் ஒருவர் என்னை பார்த்து புண்முறுவல் பூப்பதை பார்த்தேன். அவருக்கு மறு புண்ணை செய்து விட்டு முன்னோக்கி நகர்ந்தேன். அப்போது முதல் நாள் நான் பார்த்த நபரும் இன்னும் ஓர் நபரும் இடை வழியில் நின்று என்னை மிகவும் அவதானமாக பார்ப்பதையும் பார்த்தேன். அவர்களுக்கும் புண்ணை செய்து விட்டு வைத்தியசாலைக்குள் நுழைந்தேன். அங்கு ஓர் திரைபட ஒளிப்பதிவு கருவி ஒளிப்பதிவுக்கு தயாராக இருப்பதையும் அதை இயக்க இருவர் தயாராக அதன் பின்னால் அமர்ந்து இருப்பதையும் பார்த்தேன். நான் உள் நுளைவதை அவதானித்த ஒளிபதிவு கருவி இயக்குனர்கள் வைத்தியசாலை ஊழியர்கள் இருவரிடம் இவரா என மெதுவாக கேட்பதையும், மருத்துவமனை ஊழியர்கள் ஆமாம் என தலை அசைப்பதையும் பார்த்தேன்.

அன்று வைத்தியசாலையில் என் பெயருக்கு கடிதம் ஏதும் வந்து உள்ளதா என பார்ப்பதற்கும் மற்றும் வைத்தியர்களுடன் சில விடயங்களை கதைப்பதற்காகவும் சென்று இருந்தேன். ஆனால் மேற்கூறிய சம்பவங்கள் எனக்கு மிகுந்த தர்ம சங்கடத்தை ஏற்படுத்தி இருந்ததால் நான் அவசரமாக வைத்தியசாலையை விட்டு வெளியேறி இருந்தேன். அக்கால பகுதியில் நான் சந்தித்து இருந்த பல்வேறு சவால்கள் மேற்கூறிய சம்பவங்களை என்னை மறந்து போக வைத்து இருந்தது. நான் கேட்ட உதவிகள் எதுவும் கிடைக்காத நிலையில் நான் இந்தியா ஊடாக 2006 மே மாதமளவில் கனடா திரும்பி விட்டேன்.

2006 செப்டம்பர் மாதமளவில் ஆணிவேர் திரைபடம் வெளிவருவதாக இணையதள செய்தி ஒன்றை பார்த்தேன். நந்தா எனும் தென்னிந்திய திரைநட்சத்திரம் ஓர் மருத்துவரின் கதாபாத்திரத்தில் நடித்து இருப்பதாக ஒரு செய்தி. எனது தேடல் அதிகமானது. திரைபட இயக்குனர் திரு. யோன் மகேந்திரனின் பேட்டி உடன் அவரின் படமும் பிரசுரமாகி இருந்தது. எங்கோ பார்த்த முகம். வன்னி வைத்தியசாலையில் சந்தித்த ஒல்லியான உயர்ந்த நபர். டொரன்ரோ திரை அரங்கில் சென்று திரைப்படத்தை பார்த்தேன். நந்தா எனும் கதாபாத்திரம் எனது குணாதிசயங்கள் கொண்டதாக அமைக்க பட்டிருப்பதை உணர்ந்தேன். வன்னியிலே தமிழீழ தேசிய தலமையிடம் வைத்த வேண்டுகோள்களில் ஒன்றான தமிழீழ மக்களுக்கான எனது பங்களிப்புகள் வெளிப்படையாக பாராட்ட படவேண்டும் என்பதன் பிரதிபலன்தான் அப்படம் என எண்ணினேன்.

இது தொடர்பாக மிகுந்த மனமகிழ்வும் பெருமையும் கொண்டேன். 2007 இல் கனடிய வங்கிக்கு எதிராக வழக்கு தாக்கல் செய்த போது இதை பெருமையோடு நீதிமன்ற ஆவணங்களில் உரிமையும் கோரி இருந்தேன். எனது நண்பர்களிடம் நான் வைத்து இருந்த நம்பிக்கை எனது எண்ணங்களை உறுதிபடுத்த வேண்டும் என என்னை எண்ண வைக்கவில்லை. ஆனால் 2008 நடுபகுதியில் ஓர் வைத்தியர் (தமிழர்தான்) எனக்கு மன வியாதி என்றும் எணையவர்கள் மீதான எனது குற்றசாட்டுகள் எனது மனநோயால் வந்த மாயைதான் என ஓர் மருத்துவ அறிக்கையை தந்து குழப்பத்தை ஏற்படுத்தி இருந்தார். அப்போது ஆணிவேர் பற்றிய எனது எண்ணத்தை உறுதிபடுத்த வேண்டிய கட்டாயம் எனக்கு ஏற்பட்டது. சில காலதாமதங்களுக்கு பிறகு 2008 இறுதி பகுதியில் திரு. யோன் மகேந்திரனின் தொடர்பு கிடைத்தது. அவரிடம் இருந்து வந்த பதில் எனது எண்ணங்களுக்கு எதிர்மறையானதாக இருந்தது.

என்னை இதற்கு முன்னர் பார்த்ததாக யாபகம் இல்லை என கூறி இருந்தார். ஆணிவேர் எனது கதை இல்லை என தெளிவாக கூறி இருந்தார். நான் ஆணிவேர் எனது கதை என உரிமை கோரினால் கடுமையான விளைவுகளை சந்திக்க வேண்டியிருக்கும் என எச்சரிக்கையும் செய்து இருந்தார். அவரின் பதிலில் விவாதத்திற்கோ, விசாரணைக்கோ இடம் இருக்கவில்லை. திரு. யோன் மகேந்திரன் கூறுவது உண்மையாயின் வன்னி வைத்தியசாலையிலே என்னை ஒளிபதிவு செய்ததாக எனது எண்ணங்கள், அனைத்தும் எனது மன நோயாள் வந்த மாயைகள் தானா. எதிர் காலம் பதில் சொல்லட்டும்.

உண்மையுடன்

க. கிரிதரன்.

GANA KIRITHARAN

"Providing Customers with Quality Information."

P. O. Box 9 2 2 9 6,
2900 Warden Avenue
Scarborough ON M1W 3Y9
CANADA

Tel: 416 820 8581
Email: kirithara@gkiri.com
Web: www.gkiri.com

Why I Claimed Aanivaer is my Life Story?

When I visited Vanni part of Sri Lanka during 2005 – 2006, one of the requests I made to National Leadership of Tamils is a Public Recognition for my contribution to Sri Lankan Tamils. I failed to receive any reply for this request from any body. But I realized a Cinema production group came from South India recording my personal activity in a hospital where I was staying. From my observation and memory following are the events happened. One day in the hospital I was staying, I observed a white colour Van with tinted glasses was parked. When I enquired medical students around me, they told me it belong to Nitharsanam section and they are there regarding recording some thing. On next, next day when I finished my breakfast and going to hospital from quarters, I saw a tall lean man standing in the middle and waiting for some body. I did not thing that the person was waiting for me.

Event happened next day may be clearer. When I finished my break fast and going to the hospital, I saw a young girl was standing in the middle and smiling at me. When I smiled back and moved forward the tall lean man and another person standing in the middle and observing me. I also smiled for them and move foreword. When I entered the hospital I saw a Cinema Camera was ready for shooting and two cameramen sitting behind it. I also saw when I entered the Cameramen asking hospital employee "Is this the Guy?" in low voice and the hospital employee nods his head in a "Yes" manner.

On that day I went to the hospital to check whether there is any mail for me and also to discuss some other thing with doctors. But as above incidents created big uneasiness for me, I urgently left the hospital. The challenges I faced during that time made me to forget the events. As I failed to receive any help I requested I returned to Canada through India around 2006 May.

Around 2006 September I cam to know Aanivaer movie going to be released from Internet news. I also learned that a South Indian Cinema actor Mr. Nantha acted in a doctor's role. My search deepened. Movie director Mr. John Mahendran's interview also published with his photo. Look like a familiar face. I realized he is the tall and lean person whom I met in the Vanni hospital. I went and see the movie in Toronto theatre. I realized Dr. Nantha role was created with my personalities. I thought the movie is a response for my request to recognize my contribution to Sri Lankan Tamils.

I was very proud and happy about this. In 2007 when I filed the civil case against the Canadian bank I also mentioned this with proud. The faith I had in my friends did not made me to think that I need to confirm my believes. But around middle of 2008 a doctor made mess by saying I am a Psychiatric patient and my believes are delusions. This made me to confirm my believes regarding movie Aanivaer. After some delays I was able to contact Mr. John Mahendiran around end of 2008. The reply received from him contradicting my believes.

He informed me he do not remember meeting before. He very clearly mentioned Aanivaer is not my life story. He also advised me, If stated to claim that Aanivaer is my life story then I have to face problem. There is no place for argument or enquiry. If what Mr. John Mahendran telling is Truth, then what is my believe that some body recorded my activity in a Vanni hospital. Is it just a Delusion because of my illness, Future shall tell the Truth.

Yours truly,
G. Kiritharan